

at spørge kan gå ind i vores hus, og vi låser ikke vores døre. Det rejser problemstillingen: Hvad gør vi så? Regeringen har jo tidligere været ude med at sige: Jamen så skal vi have et system, hvor myndighederne har en nøgle, så de kan åbne og komme ind. Det har regeringen heldigvis forladt, for virkeligheden er jo, at vi ikke kan have det system, for de, der vil lave kriminalitet og andre ting, laver bare den stærke kryptering, og så kan man lige så godt beskytte borgerne fuldt ud. Så spørgsmålet er ikke, om vi skal have efterretningsvæsen eller ikke efterretningsvæsen, men hvor grænsen går for, hvordan vi vil beskytte borgerne. Og det er det, der er spørgsmålet her, og dér er der ikke nogen mellemvej. Nu kan jeg se, at den røde knap lyser, så jeg må komme lidt tilbage til det senere.

Men jeg vil godt lige kort sige noget om det med undersøgelsen. Regeringen siger, at der ikke er noget grundlag, fordi der ikke er noget faktisk, og derfor kan vi ikke rette beskyldningen mod nogle lande. Det er jo ikke det, vi har sagt. Vi har sagt, at der er rejst så stærk tvivl om borgernes retssikkerhed her, at man som politisk organisation og som politisk menneske bør agere også på internationalt plan og få rejst det her spørgsmål, få undersøgt, hvor meget der er om det, og få gjort noget ved det, hvis der er noget om det. Det er det, jeg hører, at regeringen stadig væk tøver med.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er glad for, at hr. Knud Erik Hansen fandt det relevant, hvad jeg sagde i min besvarelse i anden runde.

Jeg er ked af, at hr. Albrechtsen ikke fandt det relevant, for jeg mener, at man er nødt til at starte på et fundament for at diskutere aflytning, for at diskutere efterretningsvirksomhed – Echelon eller ej – og fundamentet er fælles. Det var det, jeg ligesom lagde til grund. Jeg præciserede det netop for, at vi måske kunne bruge debatten konstruktivt til at komme lidt videre.

Måske er hr. Albrechtsen enig med mig i, at vi har brug at have en effektiv efterretningstjeneste til at bekæmpe, til at holde kontrol med ekstremisme her i landet, højreekstremisme, som vi jo ved boltrer sig i de her år, og som har kontakter over landegrænserne. Vi skal ikke så langt tilbage, før vi havde nogle fra det højreekstremistiske miljø i Danmark, som ville gå så langt, at de ville sende brevbomber til borgere –

godt nok uden for vores territorium – nemlig engelske statsborgere.

Heldigvis havde vi en effektiv efterretnings-tjeneste, der også har den troværdighed, at der er udenlandske efterretningstjenester, som vil give efterretninger videre til vores efterretningstjeneste. Vi kunne vide, at der her i landet havde udviklet sig noget så ekstremt, at man ville gå så langt, at man ville sende brevbomber til borgere uden for vores grænse, fordi det var hvide, der levede i parforhold eller var gift med farvede mennesker.

Når jeg siger det her, er det for ligesom at starte på det fælles fundament, som jeg tror, at Enhedslisten er enig med mig i, nemlig at vi skal have en effektiv efterretnings-tjeneste her i landet, der har så stor en troværdighed, at udenlandske efterretningstjenester vil give os efterretninger af den karakter. Vi kan jo ikke vide, hvornår de her celler i det ekstreme miljø pludselig har opbygget relationer til ekstreme miljøer uden for vores grænser. I det her tilfælde havde de. Det var med en meget ubehagelig organisation, der hedder Combat 18, som primært opererer i England. Nu har de pågældende, der var ansvarlige for det her, fået meget lange fængselsdomme, men det viser også berettigelsen af at have en effektiv efterretnings-tjeneste.

Jeg tror, at forsvarsministeren, hvis tiden tillader det, kunne beskrive vores efterretningstjeneste på det forsvarsmæssige område, og hvor stor en betydning det har for danske soldaters sikkerhed, når de gør tjeneste i udlandet, at vi her har en effektiv forsvarsefterretnings-tjeneste, som har en troværdighed, der gør, at udenlandske tjenester også her vil samarbejde og give efterretninger. Det har betydning for den militære sikkerhed for vores folk, for vores soldater.

Hvis vi er enige om det her, så skal vi altså også erkende, at for at efterretningstjenesterne kan have den effektivitet, skal de have troværdighed. De skal reguleres nationalt. De skal have det grundlag, at de også er underlagt parlamenters kontrol, som vi har det her i landet. Men de skal også have nogle redskaber til at drive deres efterretningsvirksomhed med. Det er bl.a. det at kunne lytte med, men det skal være den kommunikation, som er lovlig for efterretnings-tjenesten. Og her i landet er det PET, der står for at kunne bryde meddelelseshemmeligheden. Det gør de efter retskendelse, efter retsplejelovens regler. Det var vi også enige om.